

Kreditindskrænkning. Jeg erkender, at den er et naturligt Led i en Valutaplan, hvis man overhovedet har saadanne Planer. Det er naturligt, at man beskæftiger sig med, i hvilke Former og i hvilken Udstrækning Banker bør give Kredit, og naar man gaar til Rigsdagen og forelægger den en Række Forslag sigtende til Imødegaaelse af Valutakrisen, er det ganske urimeligt, at man paa Forhaand har udtaget et væsentligt Led af det, der kunde være Valutaforanstaltninger, og overgivet Bankerne Ene retten paa at behandle den Sag.

Dette maa jeg alvorligt protestere imod. Det forekommer mig ejendommeligt, og det er allerede tidligere fremhævet i Udvalget, at efter at Ministeren den første Dag var kommet i Udvalget for at forelægge Forslagene og havde nævnt, at det ogsaa var med i Overvejelserne at gaa til denne Kreditindskrænkning, kunde man Dagen efter i Bladene læse, at dette allerede var ekspederet af Nationalbanken i Form af et Cirkulære til de øvrige Banker. Nu kan vi, 14 Dage efter, faa Lov til at læse dette Cirkulære som Bilag til Lovforslaget om Guldindløseligheden. Det er i høj Grad tvivlsomt, om den Plan, der nu følges med Hensyn til Kreditindskrænkning, er samfundsmæssig rigtig; jeg er i alt Fald i allerhøjeste Grad i Tvivl, hvorvidt det just skulde være et Universalmiddel at standse Muligheden for, at Folk kan faa et Sæt Klæder paa Afbetaling, at det skulde være et Hovedformaal for Valutaplanen, at Afbetalingsforretninger ikke maa faa den Kredit, saa man umuliggør det for Fattigfolk paa den Maade, som er saa almindelig, at skaffe sig Klæder eller andre Fornødenheder. Jeg tvivler om, at det skulde være en af de virkelig betydende Veje til Bedring af Valutaen.

Mit Parti har allerede tidligere tilsagt sin Medvirksomhed til gennem saglig Forhandling at søge at naa et Resultat, men et Resultat, som vi tænkte os hidført ved virkelige Indgreb overfor Valutakrisen paa de Omraader, der gaar til Sagens Kærne, og ikke blot paa Udenværker, der intet som helst har at betyde. Men den saakaldte samlede Plan, som vi nu staar overfor, synes kun i ringe Grad at være egnet som Grundlag for virkningsfulde, reelle Foranstaltninger. De 6 Forslag, der oprindelig udgjorde Valutaplanen, er i Virkeligheden uden Sammenhæng med hinanden og i Hovedsagen ogsaa uden Forbindelse med Valutamisøren, i hvert Fald vil de gennemført næsten vise sig værdiløst overfor Hovedsagen: Danmarks Han-

delsbalance. Der er intet som helst i disse Forslag, der positivt søger at oprette den Skade, Danmark lider ved Tilstanden af Danmarks Handelsbalance. Disse Forslag er nogle tilfældige Lapperier, som maaske kan bringe Penge i Statskassen, fra den ene eller den anden Side, men fordyrer Livet for Befolkningen og standser Erhvervslivet i videre Udstrækning end hidtil. Det er i Virkeligheden det, man mest faar Øje paa i den saakaldte samlede Plan. Kun det ene Forslag om Guldindløseligheden, som er fremsat i Dag, og som vi først kender i Dag, og den tidligere fremsatte Plan om en Valutacentral har nogen Forbindelse med Valutaen; men selv dette med Navnet Valutacentral betegnede Forslag gaar aldeles ikke ned til Ondets Rod, aabner ikke Adgang til de Foranstaltninger, der kunde tjene til Hævelse af Valutaen.

Nu har Ministeriet fremsat denne Plan her i Dag til Trods for, at Ministeriet er vidende om, at der ikke længere er noget Regeringsflertal her i Salen. Der er ikke noget Regeringsflertal, som i denne Sag kan gennemføre denne Plan; Regeringens allierede, det konservative Folkeparti, har jo søgt at frigøre sig for Medansvaret i de sidste fire Uger ved at erklære sig imod de 3 Told- og Afgiftslove. Saa langt er Venstre altsaa nu kommet, at dette Parti møder med Toldforanstaltninger, som selv det konservative Parti beder sig fritaget for! At det konservative Parti samtidig kræver 53 Mill. Kr. saakaldt Guld-told som samlet Toldforhøjelse over hele Linien, bør dog ikke glemmes i Beundringen over det konservative Partis Afstandtagen fra de nye Toldforslag. Det Forslag, der har det skruede Navn Valutaydelse til Staten, er ogsaa mødt med Modstand fra det konservative Parti. Og saa vidt jeg kan forstaa efter de Udtalelser, der tidligere er faldet, er det endda for de Konservative blevet endnu daarligere, end det var, da det for et Par Uger siden blev forelagt i sin oprindelige Skikkelse.

Tilbage er Valutacentralen, som jeg har forstaaet, at der er Mulighed for at faa det konservative Parti til at forhandle om, selv om de møder dette Forslag med betydelig Betænkelighed. Og endelig Forslaget om de udenlandske Handelsrejsende, som jeg tror, at de Konservative i det væsentlige kan slutte sig til. Men der bliver altsaa ikke meget tilbage af den samlede Plan, som kan samle et Regeringsflertal til Gennemførelse. Dette er Regeringen vidende om, og derfor maa